

[Niels Helveg Petersen.]

storlufthavn ikke tilendebragt. Det skal nok vise sig senere, at den først skal til at begynde for alvor.

Melchior (CD):

Også jeg føler trang til at affyre en lille selve i dette sø- og luftslag.

Hr. Kampmann sagde i starten af sit indlæg, at han ikke syntes, man skulle benytte begrundelser, man ikke rigtig kan være bekendt, og det kan vi sikkert alle være enige med ham i. Ikke desto mindre har både han og andre benyttet det argument, at noget, der er besluttet med en majoritet for 10 måneder siden i denne sal, men ikke i dette ting, bør man ikke kunne anfægte, for så kan der ikke regeres, og så kan man ikke stole på os osv., osv.

For det første sker det ofte, når majoriteter har vekslet i folketinget efter et valg, at ting, både små og meget vidtgående ting, er blevet ændret, og det ville da være det modsatte af hensyntagen til en vælgerdom, hvis man mente, at væsentlige ting, om hvilke det gælder, at de endnu kan ændres, uden at noget væsentligt slås i stykker, ikke skulle kunne tages op til nyvurdering. Jeg mener, at toget er ikke kørt i denne sag, flyveren er ikke fløjet endnu, og vi kan uden generende konsekvenser for partnere, vi bør stå os godt med, eller for befolkningen eller for økonomiske hensyn tage os tid til at overveje dette på ny. Jeg synes, at man må forstå de nye folketingsmedlemmer — og det er som bekendt et meget stort antal — som er i tvivl om, hvorvidt den beslutning, der blev truffet i fjor sommer, var den korrekte. Og er der en sådan tvivl, bør man da i anstændighedens navn være med til at skaffe denne tvivl afklaret. Man kan ikke sige, at fordi noget én gang er besluttet, er det også rigtigt. Der er også ting, der er blevet besluttet og endda gennemført, og som man senere har fortrudt.

Når vi her taler om trafik, tror jeg nok, der er et stort antal i denne sal — ude i befolkningen er der det da i hvert fald — som er ked af, at man fik gennemført beslutningen om og anlægget af motorvejen fra Lyngby til København, og der er masser af tilsvarende investeringer, som gør det urimeligt at sige, at det er mangel på mod og fremsyn, når man ikke vil beslutte i dag. I

sager af det omfang, der her er tale om, må der være lejlighed til et nyt overlæg, uden at det kan benævnes som gustent overlæg.

Jeg vil gerne sige, at mine egne tvivl ikke går i økonomisk retning, thi hvis det er sikkert, at disse projekter — må vi hellere sige, for der er flere sammenkædede projekter — skal gennemføres alligevel, er det selvfølgelig klogere at starte på dem nu. Mine betænkeligheder går derimod på tekniske ting, som allerede var ved at komme frem i fjor sommer, og som er blevet noget mere sandsynlige i mellemtiden. Det drejer sig om flytyper, som er mindre støjende og mindre smudsende, det drejer sig om noget, jeg personlig tror ret meget på, nemlig at nok vil trafikantallet stige, men der vil komme flere afgang med færre passagerer, altså mindre fly i de enkelte afgang, alt sammen ting, som i høj grad spiller ind ved en eventuel nyvurdering.

Jeg er også meget betænkelig ved den sammenkædning af store projekter, hvis indbyrdes sammenhæng ikke automatisk er indlysende, som der er tale om i dette lovkompleks. Jeg vil indrømme, at tvivl ofte kommer fremskridtet til skade, men i denne sag bør tvivlen komme besindigheden til gode. Man bør derfor stemme for det radikale forslag, idet jeg dog vil påpege, at vi underhånden har undersøgt muligheden for, men ikke har kunnet få tilslutning til, at man sætte en tidsgrænse for den nyvurdering, der ønskes. Man kunne f. eks. blive enig om, da et stort materiale allerede ligger på bordet, at denne nyvurdering skal slutte til september eller til oktober. Så vil jeg godt se den, der siger, at disse få måneder til dette oplysningsarbejde ville bringe noget som helst i fare eller stille os i en dårlig situation over for vores svenske naboland.

Må jeg sluttelig over for citatet, som hr. Holmberg og andre bragte, fra lufthavnshøfen om, at det ville betyde død for SAS, hvis Saltholm ikke blev gennemført, bringe et citat gengivet i Politiken i dag, men det stammer fra november og skyldes SAS' øverste chef, Knut Hagrup, som i november i fjor sagde:

„Det er usikkert, om man overhovedet behøver at bygge en lufthavn på Saltholm, før gang i 1990'erne, og derfor haster det ikke med en beslutning.“

Ekspertudtalelser kan vi altså få både for